

A Comparison of Factors Related to Academic Achievement in English Between Study Plans of Mathayom Suksa Five Student

Phetcharin Thankham¹, Kamontip Srihaset² and Darunee Tippayakulpairoj³

Evaluation and Research Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

¹E-mail: Phetcharin@sr.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-0445-7465>

²E-mail: Ksrihaset@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4381-6128>

³E-mail: newbobow@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4874-2607>

Received 15/01/2024

Revised 25/01/2024

Accepted 31/01/2024

Abstract

Background and Aims: Learning English aims to communicate, gain knowledge, and have further education. Anyway, the differences in prior knowledge and the capabilities of students are important factors that can cause the difference in English learning achievements. In this thesis, the researcher examines factors related to 1) The learning achievement in English of Matthayom Suksa Five students and 2) compares factors related to learning achievement in English between the study plans of Matthayom Sueksa Five students.

Methodology: The research population was Matthayom Suksa Five students at schools under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office One, Bangkok Metropolis. Employing the multistage sampling method, the researcher collected a sample population of 636 students. The research instrument was a questionnaire, which had a reliability of 0.97. The data collected were subsequently analyzed by One-way MANOVA.

Results: (1) The study of factors related to learning achievement in English of Matthayom Sueksa Five students showed the following: The variable with the highest weight for classificatory function was previous knowledge (a mean of 71.98). Next in descending order were motivation toward the study of English (a mean of 4.16), teaching quality of teacher (a mean of 4.03), learning atmosphere (a mean of 3.84), learning behavior (a mean of 3.47), attitudes toward the study of English (a mean of 3.20), and family relationships (a mean of 3.12) and (2) The study of comparison of factors related to learning achievement in English between study plans of Matthayom Sueksa Five students exhibited attitudes toward the study of English, learning behavior, teaching quality of teacher, learning atmosphere, and previous knowledge were different between study plans at the

statistically significant level of .05. and motivation toward the study of English, and family relationships were no differences.

Conclusion: The study underscores the critical influence of various factors on learning achievement in English among Matthayom Sueksa Five students, with previous knowledge identified as the most significant determinant. Additionally, the comparison across study plans reveals noteworthy variations in specific factors, indicating the importance of considering diverse aspects for targeted interventions. These findings contribute valuable insights for educators and policymakers aiming to enhance English education outcomes by addressing the nuanced interplay of individual and contextual elements.

Keywords: Academic Achievement; English Subject; Comparing Factors

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เพชรินทร์ แทนคำ¹ กมลทิพย์ ศรีหาเศษ² และดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์³

ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่พื้นฐานความรู้และความถนัดที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ บทความวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ (2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 636 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุทางเดียว

ผลการวิจัย: (1) ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.98 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 คุณภาพการสอนของครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 บรรยากาศในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 นิสัยทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ตามลำดับ และ (2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐานเดิม มีความแตกต่างกันระหว่างแผนการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่พบความแตกต่างกันระหว่างแผนการเรียน

สรุปผล: ผลการวิจัยชี้ให้เห็นอิทธิพลที่สำคัญของปัจจัยต่างๆ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยความรู้เดิมถือเป็นปัจจัยกำหนดที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ การเปรียบเทียบระหว่างแผนการศึกษาเผยให้เห็นถึงความแปรผันที่น่าสังเกตในปัจจัยเฉพาะ ซึ่งบ่งชี้ถึงความสำคัญของการพิจารณาแง่มุมที่หลากหลายสำหรับการแทรกแซงแบบกำหนดเป้าหมาย การค้นพบนี้มีส่วนช่วยให้นักการศึกษาและผู้กำหนด

นโยบายได้รับข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่า โดยมุ่งหวังที่จะปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษาภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงอิทธิพลซึ่งกันและกันของแต่ละองค์ประกอบและบริบท

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; วิชาภาษาอังกฤษ ; การเปรียบเทียบปัจจัย

บทนำ

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดี ต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในปี พ.ศ. 2557 มีการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานสะท้อนภาพให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของประเทศไทย รายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2565 พบว่ามีผู้เข้าสอบจำนวน 122,570 คน มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 23.44 จาก 100 คะแนน ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี โดยปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.94 และปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.56 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยลดลงทุกปี (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565)

ทั้งนี้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่พื้นฐานความรู้และความถนัดที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และจากการทบทวนเอกสารปัจจัยที่เกี่ยวกับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานเดิม นิสัยทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในการเรียนรู้ ล้วนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ อาทิ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความรู้

พื้นฐานเดิม นิสัยทางการเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนรู้ (ณัฐดนัย สุวรรณสังข์, 2561; เตือนใจ เขียนขานา, 2562; เนตรชนก วงศ์สุเทพ, 2561; รสรินทร์ ปิ่นแก้ว และ ภาณุวัฒน์ ศิริณพงค์, 2560; สมศักดิ์ วันโย, 2558; สุชาติ ประสพเนตร, 2560; แสงเดือน บุญแย้ม, 2561; Sulistiyo, 2018)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผลทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผน การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การทบทวนวรรณกรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา โดยมีปัจจัยต่างๆ มากมายที่มี บทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จของนักเรียน การทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนัก การศึกษา ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิจัยที่ต้องการปรับปรุงผลการศึกษาด้านภาษา การทบทวนนี้จะสำรวจปัจจัย สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษ โดยดึงข้อมูลเชิงลึกจากการศึกษาเชิงประจักษ์ เพื่อให้ความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับพลวัตที่ซับซ้อนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของนักเรียน

ปัจจัยทางปัญญา: บทบาทของความรู้เดิม ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาษาอังกฤษคือความรู้เดิมของนักเรียน การวิจัยแสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่องว่านักเรียนที่มีพื้นฐานทักษะ ภาษาอังกฤษที่แข็งแกร่งมีแนวโน้มที่จะมีผลการเรียนดีขึ้น (Smith, 2010) ความรู้เดิมทำหน้าที่เป็นเสาหลักในการ รับข้อมูลใหม่ อำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจ และเพิ่มความสามารถทางภาษาโดยรวม ซึ่งส่งผลโดยตรง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยสร้างแรงบันดาลใจ: การขับเคลื่อนสู่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจเป็นอีกแง่มุมที่สำคัญซึ่ง เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาษาอังกฤษ นักเรียนที่แสดงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ อดทนต่อความท้าทาย และประสบความสำเร็จทางวิชาการที่สูงขึ้น ในท้ายที่สุด (การ์ดเนอร์, 2006) ปัจจัยสร้างแรงบันดาลใจรวมถึงแรงจูงใจจากภายใน เช่น ความสนใจในภาษา

อย่างแท้จริง เช่นเดียวกับแรงจูงใจภายนอก เช่น การรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับโอกาสทางอาชีพในอนาคต

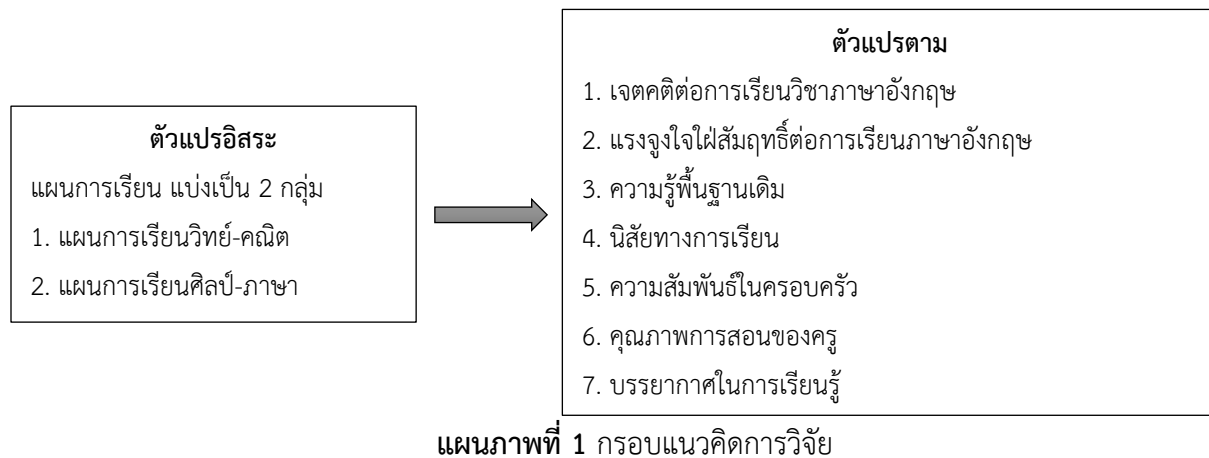
ปัจจัยการสอน: คุณภาพบรรยากาศการสอนและการเรียนรู้ คุณภาพการสอนและบรรยากาศการเรียนรู้โดยรวมมีส่วนสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษ แนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงวิธีการสอนที่มีส่วนร่วม การสื่อสารที่ชัดเจน และการโต้ตอบระหว่างครูและนักเรียน ล้วนเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้เชิงบวก (Hattie, 2009) นอกจากนี้ บรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยซึ่งมีลักษณะเฉพาะด้วยความสัมพันธ์แบบเพื่อนฝูงที่ให้การสนับสนุนและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเชิงบวก จะช่วยเพิ่มการเรียนรู้ทางภาษาและผลการเรียนของนักเรียน

ปัจจัยทางจิตสังคม: ทักษะคิดและความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจัยทางจิตสังคม เช่น ทักษะคิดต่อการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ในครอบครัว ก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน ทักษะคิดเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีส่วนทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ดีขึ้นและระดับการมีส่วนร่วมที่สูงขึ้น (Dörnyei, 2005) นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนยังสร้างสภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดูที่สามารถส่งผลเชิงบวกต่อความมุ่งมั่นของนักเรียนต่อการเรียน และผลที่ตามมาคือความสำเร็จทางวิชาการของพวกเขา (Epstein, 2010)

โดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาษาอังกฤษเป็นผลสัมฤทธิ์หลายแง่มุมซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ แรงจูงใจ การสอน และจิตวิทยาสังคม การตระหนักถึงลักษณะที่เชื่อมโยงถึงกันขององค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการออกแบบการแทรกแซงที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ทางการศึกษารายวิชา เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่หลากหลายที่มีส่วนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษ นักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายสามารถพัฒนากลยุทธ์ที่ตรงเป้าหมายเพื่อสนับสนุนนักเรียนในเส้นทางการเรียนรู้ภาษาของพวกเขา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ (2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยตัวแปรอิสระคือ แผนการเรียน แบ่งเป็น แผนการเรียนวิทย์-คณิต และศิลป์-ภาษา และ ตัวแปรตาม จำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานเดิม นิสัยทางการเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในการเรียนรู้ รายละเอียดดังภาพ 1

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16,709 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 636 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ตัวแปรอิสระ คือ แผนการเรียนรู้ แบ่งเป็น แผนการเรียนรู้ วิทย-คณิต และศิลป์-ภาษา และ 2) ตัวแปรตาม จำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานเดิม นิสัยทางการเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในช่วง 0.67–1.00 และมีความเที่ยง เท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One Way MANOVA

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.98 (SD=9.89) ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M=4.16, SD=0.67) รองลงมาคือ คุณภาพการสอนของครู มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M=4.03, SD=0.76) บรรยากาศในการเรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M=3.84, SD=0.83) นิสัยทางการเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (M=3.47, SD=0.50) เจตคติต่อ

การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.20$, $SD=0.62$) และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.12$, $SD=0.98$) และเมื่อพิจารณาตัวแปรตามแผนการเรียนรู้พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ นิสัยทางการเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐานเดิม ของแผนการเรียนรู้-คณิต จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าแผนการเรียนรู้ศิลป์-ภาษา แต่ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของแผนการเรียนรู้-คณิต จะมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกับแผนการเรียนรู้ศิลป์-ภาษา รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยระหว่างกลุ่มแผนการเรียนรู้-คณิต กับกลุ่มแผนการเรียนรู้ศิลป์-ภาษา

ตัวแปร	แผนการเรียนรู้				ภาพรวม	
	วิทย์ - คณิต		ศิลป์ - ภาษา			
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
1. เจตคติต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	3.26	0.61	3.14	0.61	3.20	0.62
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.19	0.67	4.14	0.68	4.16	0.67
3. นิสัยทางการเรียน	3.53	0.50	3.41	0.49	3.47	0.50
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว	3.16	0.96	3.09	1.00	3.12	0.98
5. คุณภาพการสอนของครู	4.13	0.72	3.92	0.78	4.03	0.76
6. บรรยากาศในการเรียนรู้	3.94	0.79	3.72	0.85	3.84	0.83
7. ความรู้พื้นฐานเดิม	74.18	9.31	69.56	9.95	71.98	9.89

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างแผนการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า เจตคติต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ นิสัยทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐานเดิม มีความแตกต่างกันระหว่างแผนการเรียนรู้ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่พบความแตกต่างกันระหว่างแผนการเรียนรู้ รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบตัวแปรแต่ละตัวในปัจจัยที่ส่งผลกระทบหว่างแผนการเรียน

ตัวแปร	แหล่งความ-แปรปรวน	SS	df	MS	F
1. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	plans	2.45	1.00	2.45	6.53*
	Error	238.24	634.00	0.38	
	Total	6768.42	636.00		
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	plans	0.31	1.00	0.31	0.67
	Error	287.55	634.00	0.45	
	Total	11317.03	636.00		
3. นิสัยทางการเรียน	plans	2.27	1.00	2.27	9.18*
	Error	156.47	634.00	0.25	
	Total	7814.99	636.00		
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว	plans	0.85	1.00	0.85	0.89
	Error	605.78	634.00	0.96	
	Total	6811.84	636.00		
5. คุณภาพการสอนของครู	plans	7.11	1.00	7.11	12.62*
	Error	357.06	634.00	0.56	
	Total	10683.52	636.00		
6. บรรยากาศในการเรียนรู้	plans	7.61	1.00	7.61	11.27*
	Error	428.12	634.00	0.68	
	Total	9796.74	636.00		
7. ความรู้พื้นฐานเดิม	plans	3394.17	1.00	3394.17	36.66*
	Error	58704.57	634.00	92.59	
	Total	3357251.00	636.00		

* $p < .05$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างตามแผนการเรียน อาจมีสาเหตุมาจากการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนรู้สึกชอบ และตั้งใจเรียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนรู้สึกไม่ชอบ และไม่ตั้งใจเรียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงเดือน บุญเยี่ยม (2561) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .13 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนิ โครตรชมพู และคณะ (2559) ศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.47 ทั้งนี้เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล เป็นความรู้สึกตอบสนองของบุคคลในทางชอบและไม่ชอบ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลที่เปลี่ยนแปลงได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abdallah (2016) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

2. นิสัยทางการเรียน มีความแตกต่างตามแผนการเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นิสัยทางการเรียนมีทั้ง นิสัยทางการเรียนที่ดีและนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี เช่น การทบทวนบทเรียน การทำการบ้านและส่งตรงตามกำหนด การแสดงความคิดเห็น ซักถามและค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา เต็มลักษมี (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการศึกษาพบว่า นิสัยการเรียนของนักเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะตั้งใจและขยันเรียนมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่ครูสอน เมื่อขาดเรียนนักเรียนจะติดตามเนื้อหาโดยสอบถามจากเพื่อนหรือครูผู้สอนทันที และนักเรียนจะนึกถึงผลลัพธ์ของการสอบตกเพื่อให้ตนเองขยันทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรชนก วงศ์สุเทพ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .07 ทั้งนี้เป็นเพราะพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นความเอาใจใส่ต่อการเรียน การมีสมาธิในการเรียนและการเอาใจใส่ในการหาความรู้เพิ่มเติมที่นอกเหนือจากเนื้อหาในห้องเรียน และการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้เป็นประจำก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และสัมพันธ์กับงานวิจัยของ Sulistiyo (2018) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) พบว่า นักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการฝึกฝนภาษาทั้งในและนอกห้องเรียนมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. คุณภาพการสอนของครู มีความแตกต่างตามแผนการเรียนอาจเนื่องมาจาก คุณภาพการสอนของครู ประกอบด้วย กลยุทธ์ในการสอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อเทคโนโลยีที่น่าสนใจ ความแม่นยำในเนื้อหา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพจะมีผลต่อการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนี โคตรชมพู (2559) ศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างพระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครู เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.375 ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า คุณภาพการสอนของครูส่งผลให้ในชั้นเรียนที่สอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ในรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ Bloom (1976) จะพบว่า คุณภาพของการสอนเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การใช้สื่อการสอน 2) การเสริมแรง 3) การมีส่วนร่วม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุสุมา เลาะเด (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากครอบครัวที่ดีแล้ว ครูที่ดียังมีอิทธิพลต่อนักเรียนด้วย คุณภาพการสอนของครูผู้สอน พฤติกรรมและประสบการณ์การสอนของครู การเตรียมการสอนที่ดี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอน และความเข้าใจในตัวผู้เรียน ล้วนส่งผลต่อผู้เรียนทั้งสิ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนใจ เขียนชานาจ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 พบผลการวิจัยว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง พบว่าขอวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีวิธีการสอนดังนี้ ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอน โดยใช้เกมเป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อ และให้รางวัลเป็นการสร้างแรงจูงใจ ครูผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศ ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่าผู้เรียนไม่ขอวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาไม่ได้จบเฉพาะทาง เป็นครูที่จบประถมศึกษา ทำให้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดี ครูผู้สอนไม่มีกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ไม่สร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. บรรยากาศในการเรียนรู้ มีความแตกต่างตามแผนการเรียน อาจเนื่องมาจากบรรยากาศในห้องเรียน แผนการเรียนวิทย์-คณิตมีความตั้งใจเรียนสูงกว่าแผนการเรียนศิลป์-ภาษา และบรรยากาศในการเรียนรู้ดีส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนและทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนดีด้วย เช่น สภาพแวดล้อมที่ดี รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนี โคตรชมพู (2559) ศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างพระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยส่งผลทางอ้อมผ่านคุณภาพการสอนของครู ขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั้นหมายความว่าชั้นเรียนที่มีบรรยากาศดีจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดีตามไปด้วยเช่นกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลกร ชุ่มกลาง (2562) ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์เอ็มเอเอสเอ็ม ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลส่งผ่านในโมเดลสมการ โครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 อธิบายได้ว่า ด้านการสนับสนุนทางการเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีทั้งทางบวกระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัว และบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เช่น การสนับสนุนในการเรียนช่วยให้เกิดบรรยากาศดีในการเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อน ๆ นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอน การเลือกสถานที่ และบรรยากาศ และรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ma (2021) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนและโรงเรียนที่ดีส่งต่อความพร้อมของนักศึกษาและการประสบความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาอีกด้วย

5. ความรู้พื้นฐานเดิม มีความแตกต่างตามแผนการเรียน อาจเนื่องมาจาก การที่นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถนำมาต่อยอดในการเรียนรู้ได้มากและรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ ประสพเนตร (2560) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด ผลการศึกษาพบว่า การนำความรู้เดิมและทักษะมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด โดยความรู้พื้นฐานเดิมเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียน ในการศึกษาครั้งนี้พบว่านักศึกษาที่เชื่อมโยงความรู้พื้นฐานเดิมในห้องเรียน มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ในครอบครัว ไม่พบความแตกต่างระหว่างแผนการเรียน อาจเนื่องมาจาก แรงจูงใจเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ กระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็นและตั้งใจเรียน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนแผนการเรียนใดล้วนมีเป้าหมายชีวิตที่ต้องประสบความสำเร็จ เช่น นักเรียนตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเดือน บุญเยี่ยม (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัย

เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .12 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยมีอิทธิพลทางตรงผ่านความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะบรรลุถึงความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูงและจะประสบความสำเร็จมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ส่วนความสัมพันธ์ในครอบครัว ไม่พบความแตกต่างระหว่างแผนการเรียน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนทั้งแผนการเรียนวิทย์-คณิตและแผนการเรียนศิลป์-ภาษา ให้ความสำคัญกับการเรียนมากเหมือนกัน มีการดูแลเอาใจใส่ของคนในครอบครัว การปรึกษาหารือเมื่อเกิดปัญหา สมาชิกในครอบครัวมีความผูกพัน กระตุ้นและผลักดันนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุสุมา เลาะเด (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ โดยครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่า การที่พ่อแม่มีเวลา เอาใจใส่ พุดคุยเรื่องการเรียนกับลูกอย่างสม่ำเสมอเป็นการสื่อสารสัญญาณให้ลูกรับรู้ว่าการศึกษาคือสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขา ดังที่บทความเรื่อง “อิทธิพลของพ่อแม่มีผลต่อการศึกษาลูกมากน้อยเพียงใด” ของ ปุณณนุช เขียดแก้ว (2565 อ้างถึงใน กุสุมา เลาะเด, 2565) ที่ค้นพบว่าเด็กนักเรียนวัย 18 ปี ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนธรรมดาแต่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ให้ความเอาใจใส่ดูแลในด้านการเรียนของลูกจะทำคะแนนสอบได้ดีกว่าเด็กนักเรียนที่เรียนโรงเรียนดี สภาพแวดล้อมดี แต่พ่อแม่ไม่ได้ใส่ใจในด้านการเรียนของลูก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนใจ เขียนขานาง (2562) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8 พบผลการวิจัยว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษกับอาจารย์ที่เป็นชาวต่างประเทศ ผู้ปกครองหาสื่อการเรียนการสอนให้แก่เด็กเรียน ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจนักเรียน ไม่กดดันในเรื่องการเรียนของนักเรียน และสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กเรียน ส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ น้อยมาก เนื่องจาก ผู้ปกครองไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองมีทัศนคติและค่านิยมต่อการเรียนไม่ดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Syed, Hussain and Khan (2020) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ความสำเร็จของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ด้านภาษาอังกฤษ พบว่า หากสมาชิกในครอบครัวให้คำแนะนำที่ถูกต้อง แก่นักเรียนจะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ยาก มีความซับซ้อน และนักเรียนมักเกิดความเบื่อหน่าย ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่ต้องหาวิธีการสอนที่สนุก แปลกใหม่ และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหาร ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ควรให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ในครอบครัว เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน โดยมุ่งพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. Retrieved from: https://mdh.go.th/news_file/p24516701356.pdf
- กุสุมา เลาะเด. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(2), 61-74
- ชลกร ชุ่มกลาง. (2562). การสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์เอ็มเอเอสอีเอ็ม มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารการศึกษาศาสตร์ออนไลน์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 1(2), 1-15.
- ณัฐดนัย สุวรรณสังข์. (2561). *การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.

- เดือนใจ เขียนชานาจ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 17(1), 222-235.
- เนตรชนก วงศ์สุเทพ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- บุศรา เต็มลักขมี. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- บุญยง เชียดแก้ว. (2565). *อิทธิพลของพ่อแม่มีผลต่อการเรียนของลูกมากน้อยเพียงใด*. Retrieved 25 April 2022 from: <https://sites.google.com/a/srp.ac.th/srp30749/xiththipl-khxng-phx-mae-mi-phl-tx-kar-suksa-khxng-luk-mak-nxy-pheiyng-di>.
- รสรินทร์ ปิ่นแก้ว และ ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชา อุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 18(1), 83-93.
- ศันสนี โคตรชมพู, เชาวน์ อินโย, และ จุฑามาส ศรีจำนงค์. (2559). โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(4), 308-323.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2565). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565*. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). <https://www.niets.or.th/th/>
- สมศักดิ์ วันโย. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.
- สุชาติ ประสพเนตร. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด*. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.

- แสงเดือน บุญเยี่ยม. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราช
ภัฏศรีสะเกษ*, 12(3), 12-18.
- Abdallah, H.E. (2016). *Factors affecting students' achievement in English language learning*. Al-
Balqa Applied University.
- Bloom, B.S. (1976). *Human characteristics and school learning*. McGraw-Hill.
- Dörnyei, Z. (2005). *The psychology of the language learner: Individual differences in second
language acquisition*. Routledge.
- Epstein, J. L. (2010). School/family/community partnerships: Caring for the children we share. *Phi
Delta Kappan*, 76(9), 701-712.
- Gardner, R. C. (2006). The socio-educational model of second language acquisition: A research
paradigm. *EUROSLA Yearbook*, 6(1), 237-260.
- Hattie, J. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to
achievement*. Routledge.
- Ma, F. (2021). *Factors affecting the English language preparedness of college freshman
students*. *Journal of Language Teaching and Research*, 12(2), 252-257.
<http://dx.doi.org/10.17507/jltr.1202.05>
- Smith, J. K. (2010). The role of prior knowledge in learning from meaningful verbal learning
experiences. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 9(3), 417-428.
- Sulistiyo, U. (2018). Factors affecting English language learning in English as a foreign language
(EFL) context: A literature review study. *IJER*, 3(1), 20 – 24. [http://ijer.ftk.uinjambi.ac.id/
index.php/ijer](http://ijer.ftk.uinjambi.ac.id/index.php/ijer)
- Syed, A.F., Hussain, I., Khan, A.R., & Anwaar, S. (2020). *Factors affecting the achievement of
engineering students in English*. University of Lahore Sargodha Campus, Pakistan.

